

Bilag til f. t. l. vedr. Industriministeriets område

Bilag 10

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser
i søloven, der berøres af lovforslagets § 4*

1. § 129, stk. 3, ophæves.

§ 129. Er en del af rejsen udført, når befragtningen hæves efter § 126, eller falder bortfrakterens pligt til at udføre befordringen bort efter § 128, kan han kræve afstandsfragt for gods, der er i behold.

Stk. 2. Afstandsfragt er det beløb, der bliver tilbage af den aftalte fragt, når fradrag gøres efter forholdet mellem længden af den tilbagestående rejse og længden af den aftalte rejse, således at hensyn tages også til varigheden og til særlige omkostninger ved sådanne rejser. Afstandsfragten kan dog ikke overstige godsets værdi.

Stk. 3. Enhver af parterne kan kræve afstandsfragt fastsat af en dispachør. Tvist om rigtigheden af dispachørens afgørelse kan indbringes for domstolene.

2. § 212, stk. 2, ophæves.

§ 212. Når ikke andet er aftalt, foretages beregning og fordeling af tabet ved almindeligt havari på det sted, som rederen bestemmer.

Stk. 2. Havariberegning udføres her i riget af dertil beskikkede dispachører. Tvistigheder om en dispaches rigtighed afgøres af domstolene.

3. § 216, stk. 3, ophæves.

§ 216. Al skade eller omkostning for skib og gods, som hidrører fra ulykkelig hændelse på en sørejse, og som ikke henhører under almindeligt havari eller i medfør af særlig forskrift, behandles efter de derom givne regler, skal som særligt (partikulært) havari bæres af den eller de genstande, som skaden rammer eller omkostningen vedkommer.

Stk. 2. Er omkostninger, der henføres under særligt havari, anvendt under ét for skib og ladning eller for flere dele af ladningen, fordeles de i rimeligt forhold på de genstande, til hvis fordel de er anvendt. Omkostninger, der er anvendt på at bjærge ladningen, bæres forholdsvis af denne og af den fragt, der udredes af det bjærgede gods.

Stk. 3. Når det forlanges af nogen, som er interesseret i sådant havari, skal dets beregning og fordeling foretages af dispachører.

4. § 291, stk. 3, affattes således:

»Forældelsesfristen afbrydes ved foretagelse af retsskridt inden fristens udløb.«

§ 291. Forældelsesfristen for følgende fordringer er:

- 1) for fordring på bjærgeløn, to år fra den dag, da bjærgningen blev afsluttet,
- 2) for fordring på erstatning for skade ved sammenstød eller søulykke som nævnt i § 222, to år fra den dag, da skaden blev voldt,
- 3) for fordring på erstatning efter § 188, 1. punktum, to år fra den dag, da passageren gik i land, eller, dersom dødsfald har fundet sted undervejs, fra den dag, på hvilken passageren skulle have været udskibet. Har dødsfaldet fundet sted efter udskibningen, er fristen to år fra dødsdagen, dog senest tre år fra den dag, udskibningen fandt sted,
- 4) for fordring på erstatning efter § 189, to år fra den dag, da rejsegodset blev udskibet eller, hvis det er gået tabt, fra den dag, da udskibningen skulle have fundet sted,
- 5) for fordring på erstatning efter § 188, 2. punktum, to år fra den dag, da passageren blev udskibet,